

TRÄSKTANGO

Melodi: Karl-Erik Steneby

Nu ska jag sjunga om en gammal tradition som härrör sen gamla dar,
den gången kvinnan var som en karl och karlen var som en karl, var han nu var?

Familjen den var stor, bostäderna små, mycket mindre än de är idag
Förr då var 52 kvadrat, int´ myck´ större än 32, 33.
Och jaktlyckan var god, mycket god, och köttet smaka mer vilt.
Den köttssoppa som sen lagades värmdes som en yllefilt.

Ja, var man nu än var så fanns ju där folk, i vardags- som söndagsklä´r.
De trasmattor som sen blev till vittnar alla om det där.
Ja, nog var det hårt att leva minsann! Men vi hölls ihop av varann´.
Hela familjen sov på samma spis. Till middag känga på Chaplins vis.
Ja, det var så hårt att leva när sulan var seg och plösen fastnat i mun.
Snålvattnet flödade jämt, ja, man fick aldrig en lugn stunn´.

På sommar´n var det hett, ofantligt hett, så åt pepparn för då ens vett.
Och kvinnfolket i buskarna lockade, ett jäkla pullande och pockande.
På vinter´n kvicksilvret ur termometer´n for och strumporna frös fast i ens skor.
Ja, kölden var sträng, ofantligt sträng, lika kall som skolans rektor.

Sensmoralen i sången får bli: Det var mycket bättre förr.
Magra och eländiga levde vi då men vi idkade kärlek bak var dörr.